

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

SSN Maciej Pacuda

w sprawie ze skargi Spółdzielni Mieszkaniowej M.
na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego [...]
w sprawie I ACa .../11,
z udziałem Prezesa Sądu Apelacyjnego
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 sierpnia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła 7 czerwca 2011 r. skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Wyrokiem z 23 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji pozwanej utrzymał wyrok Sądu Okręgowego zasądający na rzecz powodów kwotę 105.797,24 zł wraz z odsetkami. 29 marca 2011 r. pozwana złożyła wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego. Skarżąca podniosła, że do dnia wniesienia skargi na przewlekłość postępowania uzasadnienie wyroku nie zostało sporządzone, co uniemożliwia pozwanej wniesienie skargi kasacyjnej od wyroku z 23 marca 2011 r. Komornik sądowy na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wszczął postępowanie

egzekucyjne. Pozwana przelała zasądzone wyrokiem kwoty wraz z kosztami postępowania egzekucyjnego (140.981,82 zł) na konto komornika. W opinii skarżącej, gdyby nie opieszałość Sądu i uniemożliwienie złożenia skargi kasacyjnej oraz złożenia wniosku o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego, nie doszłoby do wyegzekwowania kwot zasądzonych wyrokiem, tym samym nie powstałaby nieuzasadniona szkoda po stronie spółdzielni.

Wniesiono o: 1) stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w sprawie z powództwa Stefanii i Stanisława S. przeciwko pozwanej wystąpiła przewlekłość postępowania, 2) zobowiązanie Sądu Apelacyjnego do niezwłocznego sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku z 23 marca 2011 r., 3) zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego 20.000 zł tytułem rekompensaty za naruszenie prawa pozwanej do złożenia skargi kasacyjnej, 4) zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wniesiona po uprawomocnieniu się wyroku sądu drugiej instancji jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu. Granicę czasową dla skargi na przewlekłość postępowania stanowi bowiem prawomocne zakończenie sprawy. Wniesienie jej po tym terminie powoduje, że nie ma przedmiotu szczególnego postępowania ze skargi. Taki pogląd dominuje w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienia z 10 maja 2006 r., III SPP 19/06, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 179, z 26 lipca 2006 r., III SPP 30/06, OSNP 2007 nr 15-16, poz. 240, z 19 stycznia 2006 r. III SPP 165/05, OSNP 2006 nr 23 -24, poz. 376, z 6 stycznia 2006 r., III SPP 156/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 374). Oceny tej nie zmienia uchwała SN z 9 stycznia 2008 r., III SPZP 1/07, OSNP 2008 nr 13-14, poz. 205, ponieważ rozpoznawana skarga została wniesiona po prawomocnym wyroku sądu drugiej instancji.

Niemal identyczny stan faktyczny jak w niniejszej sprawie był już przedmiotem orzeczenia Sądu Najwyższego. W wyroku z 16 marca 2009 r., III SPP 3/09, OSNP 2010, nr 17-18, poz. 225, stwierdzono między innymi, że ustawa z 17 czerwca 2004 r. nie daje podstawy do stwierdzenia przewlekłości, gdy

uzasadnienie prawomocnego wyroku drugiej instancji nie zostało sporządzone w terminie, ponieważ jest to czynność wykonywana już po rozpoznaniu sprawy. W uzasadnieniu stwierdzono również, że nie oznacza to, iż strona nie ma żadnego instrumentu w dochodzeniu prawa do sporządzenia i doręczenia jej bez zwłoki uzasadnienia prawomocnego wyroku w terminie. Służy temu tryb skargi administracyjnej (art. 37 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych).

Jednocześnie, jak wskazał Prezes Sądu Apelacyjnego w piśmie z 6 lipca 2011 r., skarżący otrzymał 17 czerwca 2011 r. (z ponad dwumiesięcznym opóźnieniem) odpis uzasadnionego orzeczenia Sądu Apelacyjnego z 23 marca 2011 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, skargę wniesioną w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. po prawomocnym zakończeniu sprawy należało uznać za niedopuszczalną i odrzucić (art. 2, art. 4, art. 8 ust. 2 ustawy o skardze oraz art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).